[illegible]

For Sølvbrudeparret.

Den 6te Decbr. 1888.

— KJØBENHAVN. — BRØDR. HORNUM —

Mel.: En dejlig ung Ridder. —

Han næppe var bleven med Hæder Student
— Mangen af os husker endnu Russen —,
saa læste han med Flid til hver eneste Docent
og snart tog med Glans han Cantussen.

Og videre han drog ad Lægens lange Vej
— Stuegang, l'hombre og Kliniker! —;
selv naar han kom fra Bal, det generte ham ej,
strax ivrigt i Collegier han kigger.

Ja, saa var han Læge, og „Doctor“ han blev
— Aareladning, Feber og Skrammer —,
og Pulse han følte, Recepter han skrev, —
Kamillethe og aqva 20 Grammer!

Han Æsculap feterede, saa Venus blev jaloux
— hvad ellers mon den Dame bestiller?
En skjønne Dag hun hvidsker: „Hr. Dr., hør nu,
man kan komme Sukker i Piller!“

Den Gaade flux han løste. Han fæstede sin Brud
— Mo'r Venus smilte oppe i Skyen —
og de fik Dug og Disk, og en Klokke hang han ud
og satte sig saa ned midt i Byen.

Og Lykken kom til Huse, da Smaafolk kom deri
— Mæslinger og ondt for Tænder!
For den Slags Smaating ej, men for Sorgen gik de fri
og vandt sig mange trofaste Venner.

— Idag de gjøre Holdt midt paa Livsens Landevej
og skue med Vemod tilbage:
de nikke til hinanden: „Vi fortryde det ej,
vi trøstigt tør videre drage!"

Ja, fæst I kun Lid til Jer trygge Arnes Gud —
han kan mér end Draaber og Læger!
Vi tømme med Brudgom og sølverne Brud
paa Fremtidens Lykke vort Bæger!

